

Уговор о изградњи пројекта Београд на води, који је Влада Србије објавила пре два дана, садржи низ спорних и потенцијално врло штетних одредби, оцена је стручњака који су анализирали објављена документа. Међу критикама се издваја неколико главних: то што је дозвољена конверзија права коришћења у право својине, то што је држави као мањинском партнеру ускраћена свака могућност да утиче на било који аспект посла, то што арапски инвеститор улаже врло мало сопственог новца а добија више од две трећине власништва над пројектом који се гради на земљишту вредном 700 милиона евра, то што арапски партнер добија ексклузивно право градње у наредних 30 година у строгом центру Београда и то што су уговором заобиђени српски закони и чак ограничена могућност држави у погледу тога какве законе сме да доноси у будућности.

Од када је уговор објављен, власти упорно понављају да земљиште није продато инвеститору, већ да му је дато у закуп на 99 година, то јест да остаје Србији. Међутим, то земљиште је у закуп дато бесплатно (јер служи као "улог" државе у Београду на води), а уз то је инвеститору остављена могућност да право коришћења конвертује у право својине, што значи да би после плаћања накнаде могао да постане власник земљишта, ако тако одлучи.

Упркос томе што држава улаже 700 милиона евра у виду земљишта и инфраструктуре, Србија нема никакво право одлучивања о овом пројекту. Наиме, пошто је арапски партнер већински власник, он једини одлучује о свему. Захтев српске стране да се одлуке доносе консензусом је одбијен и коначни уговор не пружа држави никакву заштиту. То значи да арапски партнер одлучује и о ценама по којима ће се продавати некретнине и о извођачима радова и колико ће они бити плаћени, о динамици изградње, задуживању, исплати добити и реинвестирању... То оставља широк простор за разне врсте малверзација, које би потенцијално могле да на крају драстично умање зараду српске стране.

